

ת"פ 22926/03/23 - מדינת ישראל ע"י נגד עדי ערפאת (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 22926-03-23 מדינת ישראל נ' ערפאת(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחר
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יעל פנחסי
הנאשם	עדי ערפאת (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד תמים שהאב

גזר דין

1. הנאשם, שהינו תושב האזור ואינו מורשה להיכנס לשטחי מדינת ישראל או לשהות בה ללא היתר כדן, הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 17.04.2023. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים וזאת ללא הסכמה עונשית כלשהי, כך שכל צד טען באופן פתוח לעניין העונש.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בעבירות הבאות: **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; **וגניבת רכב**, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22/02/23 בשעות הלילה המאוחרות, חצו הנאשם ואחר בשם מוחמד חיאט (להלן: "**מוחמד**") את גדר המערכת דרך פרצה במחסום בסמוך לטול כארם ונכנסו לשטח ישראל, ללא שהיה בידם היתר שהיה כדן. לאחר מכן הגיע אדם בשם הלאל וותד (להלן: "**הלאל**") ברכבו (להלן: "**הרכב המוביל**") ואסף את הנאשם ואת מוחמד מהמקום. מוחמד נתן לנאשם כרטיס סים ישראלי על מנת שיוכל לתקשר עמו ועם הלאל. השלושה נסעו לעבר מקום חניית רכב מסוג טויוטה מ.ר. 8084666 השייך לחברה בבעלות באסם אגבריה (להלן בהתאמה: "**הרכב הגנוב**" ו- "**המתלונן**"), שם ירד הנאשם מהרכב המוביל וניגש לעבר הרכב הגנוב, בעוד האחרים המתינו לו בסמוך.

4. הנאשם פתח את הרכב הגנוב, בדרך שאינה ידועה, הניע את הרכב הגנוב באמצעות המפתח והחל לנסוע מהמקום כאשר הלאל ומוחמד נסעו ברכב המוביל לפניו לעבר צומת מגידו ומשם פנו מערבה לכביש 65.

5. כוחות משטרה איתרו את הרכב המוביל ואת הרכב הגנוב וביצעו חסימה על כביש 65, ונסעו אחר הרכב המוביל והרכב הגנוב. כאשר הנאשם עצר נסיעתו בשל עומס תנועה, זינקו לעברו השוטרים. הנאשם נעל את דלתות הרכב הגנוב, העביר הילוך בכדי להמשיך בנסיעה ומשכך נאלצו השוטרים לנפץ את החלון הימני

קדמי ברכב. שוטר אחר הכניס גופו דרך חלון הנהג אשר היה פתוח בניסיון למשוך את ידית בלם היד ותוך כדי כך הנאשם דחף אותו בניסיון להוציאו החוצה. לבסוף השתלטו השוטרים על הנאשם והוא נעצר.

6. על כן ב"כ המאשימה עותרת לקבוע כי במעשיו הנאשם גנב את הרכב הגנוב בצוותא יחד עם מוחמד והלאל ושהה בתחומי מדינת ישראל מבלי שהחזיק היתר שהייה כדין.

7. הנאשם עצור מיום 28.2.23. בתאריך 28.05.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעניין העונש.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

8. באת כוח המאשימה ציינה בטיעוניה שיש לתת את הדעת לכך שהנאשם נכנס לישראל שלא כחוק ולא לשם צורכי עבודה, אלא לשם ביצוע עבירות ולשם כך תכנן יחד עם מוחמד והלאל לגנוב את הרכב הגנוב, חילקו תפקידים מבעוד מועד, כאשר מעורבותו של הנאשם הייתה גבוהה, שעה שהוא קיבל את הרכב במקום ונהג בו.

9. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני, לשיטת ב"כ המאשימה, נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לפסיקה אשר תומכת במתחם הענישה. מאחר שלנאשם אין עבר פלילי, עתרה המאשימה להטלת ענישה של מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, לצד מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

טיעוני ההגנה

10. מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו שהנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר ובמיוחד מקום בו צוינו 24 עדי תביעה. הנאשם, צעיר יליד שנת 2001, נעדר עבר פלילי ומדובר במעידה חד פעמית. כך גם הנזק שנגרם איננו בלתי הפיך והרכב לא עבר לשטחים.

11. הסניגור ציין כי הנזק שנגרם לרכב הגנוב תוקן והרכב הגנוב הוחזר לבעליו. הסניגור הוסיף וטען כי הנאשם לא היה שותף לתכנון העבירות אלא קיבל הוראות ממוחמד והלאל שהנם מבוגרים ממנו ובעלי עבר פלילי, נגדם הוגשו כתבי אישום הנוגעים לגניבה שיטתית של כמה רכבים, שלו אין זיקה לעבירות אלו כלל.

12. הנאשם עצור מיום 28.2.23, שוהה בתנאי מעצר אשר קשים מתנאי מאסר ובמיוחד כאשר מדובר בשוהה בלתי חוקי שאינו זכאי לביקורים.

13. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר ביטאה מתחם ענישה שנע במנעד שבין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם זה, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד לתקופה ארוכה.

14. בסיום טיעוני הסניגור, באמצעות מתורגמן העיד הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

15. תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

16. לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

17. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, שנלוותה אליה עבירת גניבת רכב.

18. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום שכן במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשמירה על רכושו וקניינו וזכותו לחיות בביטחון ובידיעה שרכושו הפרטי יישמר. כמו כן, הנאשם נכנס לשטחי המדינה שלא כדין, ובכך פגע בזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה.

19. כפי שנכתב בע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל**:

"אדגיש כי עבירות הרכוש ובעיקר עבירות גניבת רכב, הפכו למכת מדינה שפגיעתן בציבור, ברכושו, בביטחונו האישי והכלכלי הינה קשה".

ודי אם אפנה בעניין זה גם לע"פ 11194/05 **אבו סבית נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

20. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שלפנינו ר' להלן מס' פסקי דין:

· ת"פ 62056-02-22 **מ"י נ' עזאם** (החלטה מיום 21.3.23 שלום חדרה)- הנאשם הורשע, לפי הודאתו בעבירות של כניסה ללא היתר, גניבת רכב, סיוע לגניבת רכב, הפרעה לשוטרי ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם עונש, הנע בין 15 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

· ת"פ 34743-04-22 **מ"י נ' אבו גלוס** (החלטה מיום 30.10.22, שלום נתניה)- הנאשם הורשע, לפי הודעתו בעבירות של כניסה ללא היתר, גניבת רכב, נהיגה פוחדת של רכב, היזק לרכוש במזיד, נהיגה

ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם עונש, הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 44741-09-22 מ"י נ' **גבועה ואח'** (החלטה מיום 7.11.22, שלום חדרה) הנאשם הורשע, לפי הודעתו בעבירות של כניסה ללא היתר, גניבת רכב והחזקת כלי פריצה לרכב. בית המשפט קבע מתחם עונש, הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

עפ"ג (חי') 13435-09-20 **אלחג' נ' מדינת ישראל** (10.12.20) - המערער, הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של פריצה, גניבה, קשירת קשר וגניבת רכב. בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם לכל עבירה של גניבת רכב, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, והטיל עליו **27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪**. לזכות המערער צוינו מאמצי שיקום אותם ערך בשנתיים האחרונות, ומצב כלכלי קשה, ולחובתו צוין עבר פלילי מכביד הכולל מספר מאסרים ממושכים אותם ריצה בעבר. ערעורו נדחה תוך קביעה כי העבירות שביצע מחייבות ענישה משמעותית, והעדר חריגה קיצונית מרמת ענישה ראויה ומקובלת.

רע"פ 4624/20 **נסר עגלוני נ' מדינת ישראל** (14.7.20): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות** שנגזר על המבקשים בגין גניבת אופנוע בצוותא, תוך שנדחתה טענת המבקשים לאפליה אסורה בינם לבין שותפם הקטין שנדון למאסר בפועל בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר שריצה. בית המשפט עמד על קביעת בית המשפט המחוזי לפיה גם בהתחשב בעונש שנגזר על הקטין, **המבקשים זכו לתוצאה מקלה**.

ע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגזר-הדין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-25 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון. הערעור, הן על הכרעת הדין והן על גזר-הדין, נדחה, תוך קביעה כי העונש אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים והמצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.18): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל** שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר** שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שגלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014): המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר במי שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו ניידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת

המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. **עונשו של המבקש נגזר ל- 30 חודשי מאסר**. הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

· רע"פ 1345/14 **עמאד אבו הדואן נ' מדינת ישראל** (23.2.14): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר** שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי **מדובר בענישה מקילה**, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

21. בענייננו, לאור החומרה היתירה המתבטאת בתכנון המוקדם, לאור העובדה שהנאשם נכנס למדינה שלא כחוק ולא לשם עבודה לגיטימית כי אם לשם ביצוע עבירות חמורות שהוגדרו מזה שנים רבות "מכת מדינה", התנגדותו לשוטרים שדלקו אחרי הרכב הגנוב בו נהג וכן התנגדותו בהגיעם אליו, סבורני **שמתחם העונש ההולם הינו 12-24 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

22. על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 **סרפו נ' מ"י** (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבון של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....".

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

23. אזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו ולקיחת אחריותו בעבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן ואת החיסכון בזמן השיפוט. עוד אזקוף לטובתו את גילו הצעיר, ואת העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וזהו הסתבכותו הראשונה.

24. כך גם אני לוקח בחשבון שמדובר במעצר ראשון של הנאשם העצור לתקופה ממושכת וכעת יוטל עליו עונש מאסר שיהיה מאסרו הראשון. בנסיבות העניין לטעמי, יש לנקוט בגישה מידתית אשר הולמת את נסיבות המקרה, לצד הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה שיזקפו לזכות הנאשם, תוך תקווה שהנאשם יפנים את חומרת העבירות ויבין כי ככל שיחזור לסורו בעתיד תהיה צפויה לו תקופת מאסר ארוכה וממושכת. כך שבנסיבות אלה, במקום את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש האמור לעיל ברף התחתון של המתחם, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

25. אשר על כן, בהתחשב בחומרת המעשים שביצע הנאשם לאחר תכנון מוקדם עם אחרים, בנסיבותיהם בהם לא הסתפק הנאשם בגניבת הרכב וניהל מרדף, במידת אשמתו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים אשר יחושב ממועד מעצרו 28.02.2023.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירת רכוש מסוג פשע.
3. מאסר על תנאי של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירת רכוש מסוג עוון.
4. מאסר על תנאי של 60 ימים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 2 שנים, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

בנסיבות העניין איני מטיל על הנאשם קנס או פיצוי כספי כלשהו.

החלטה זו מהווה פקודת מאסר.

54678313

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, בהעדר הצדדים.